

ກໍລະນີສຶກສາ: ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳຂອງ
ອາສາສະໝັກກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳ
ມະຊາດແບບຍືນຍົງ ບ້ານຫ້ວຍຊາຍ ເມືອງທ່າແຕງ ແຂວງເຊກອງ

ຂຽນໂດຍ: ເພັດດາວັນ ສີປະເສີດ

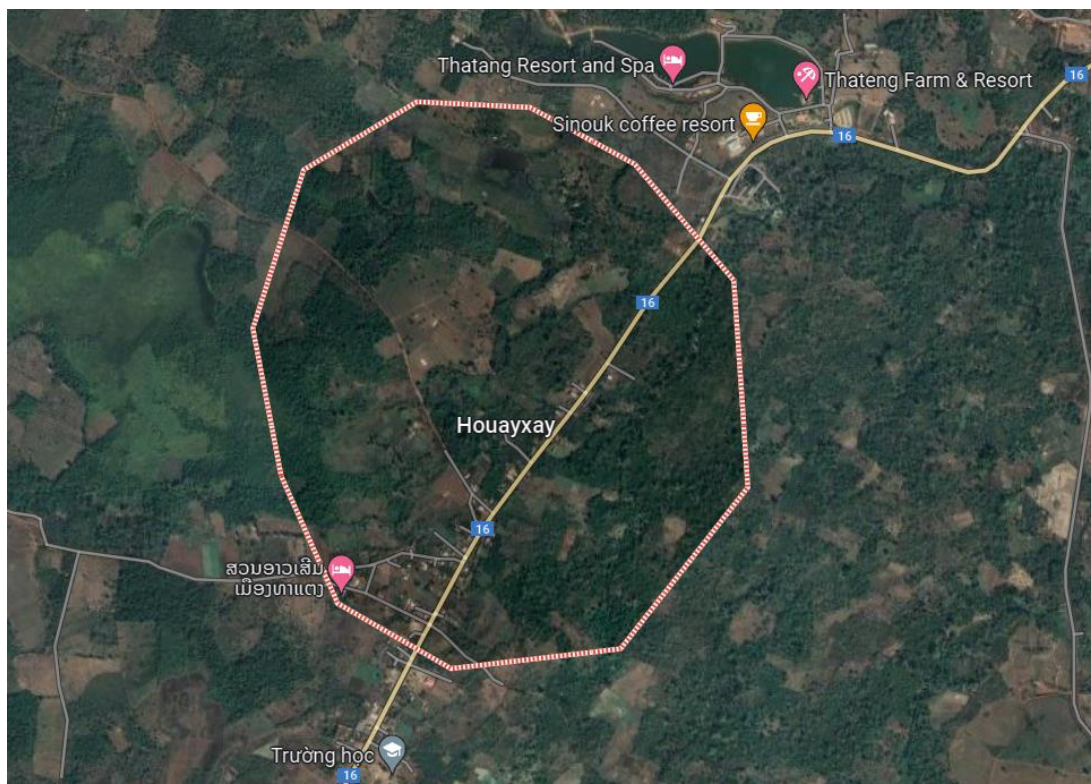
ກວດແກ້ໂດຍ: ເລນາ ວິໄລເພັດ ແລະ ນຸດສະຫວັນ ເພື່ອງສະຫວັນ

1. ຄວາມເປັນມາຂອງພື້ນທີ່ກໍລະນີສຶກສາ

ບ້ານຫ້ວຍຊາຍ ເປັນບ້ານໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທດສະບານເມືອງທ່າແຕງ ແຂວງເຊກອງ, ເປັນບ້ານທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານຊົນເຜົ່າ ແລະ ພາສາປາກເວົ້າ. ຊົນເຜົ່າຕະລຽງແມ່ນຊົນເຜົ່າຫຼັກຂອງບ້ານ, ນອກຈາກນັ້ນກໍຍັງມີຊົນເຜົ່າກຕູ້ ແລະ ຊົນເຜົ່າລາວ. ເນື່ອງຈາກວ່າບ້ານເປັນບ້ານເທດສະບານຂອງເມືອງທ່າແຕງ, ປະຊາຊົນຈຶ່ງສາມາດໃຊ້ພາສາລາວໄດ້ຢ່າງຄ່ອງແຄ້ວ. ສໍາລັບອາຊີບຕົ້ນຕໍຂອງປະຊາຊົນແມ່ນເຮັດນາ ແລະ ເຮັດສວນເປັນສໍາຮອງ. ບ້ານພ້ອມກັນນັ້ນ, ບ້ານແມ່ນນອນຢູ່ໃນເຂດປ່າປ້ອງກັນແຫ່ງຊາດພູຕາຍິນ ທີ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂຶ້ນເມືອງ ແລະ ແຂວງໄດ້ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ, ຊີວະນາໆ ພັນ ແລະ ລະບົບນິເວດໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ. ບ້ານກໍຍັງມີປ່າປ້ອງກັນພູຈອມ ທີ່ເປັນປ່າໄມ້ທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບປະຊາຊົນບ້ານຫ້ວຍຊາຍ ແລະ ຊາວບ້ານໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການປົກປັກຮັກສາ ເພາະປະຊາຊົນຢາກຮັກສາປ່າໄມ້ໄວ້ໃຫ້ລູກຫຼານໄດ້ນໍາໃຊ້ໃນອະນາຄົດ. ພູມສັນຖານຂອງບ້ານແມ່ນເປັນເຂດທົ່ງພຽງ ທີ່ມີປ່າໄມ້ອ້ອມຮອບ ແລະ ອາກາດຮ້ອນຊຸ່ມ ເໝາະແກ່ການກະສິກໍາ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການປູກຝັງ. ນອກຈາກການເຮັດນາ ປະຊາຊົນແມ່ນປູກກາເຟ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກເພື່ອເປັນສິນຄ້າສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ.

ຮູບທີ1: ແຜນທີ່ບ້ານຫ້ວຍຊາຍ (ຮູບຈາກກຸໂກເອີດ)

ຮູບທີ 2: ທີ່ຕັ້ງຂອງບ້ານຫ້ວຍຊາຍ

ຮູບທີ 3: ທາງໄປປ່າໄມ້ປ່ອງກັນຂອງບ້ານຫ້ວຍຊາຍ

ກ. ຂໍ້ມູນດ້ານປະຊາກອນ ແລະ ປ່າໄມ້ມີດັ່ງນີ້

ລ/ດ	ລາຍລະອຽດ	ຈຳນວນ
1	ປະຊາກອນ	2.683 ຄົນ, ຍິງ 1.264 ຄົນ
2	ຫຼັງຄາເຮືອນ	120
3	ຄອບຄົວ	422
4	ອາຊີບຕົ້ນຕໍ	ເຮັດນາ (60%)
5	ອາຊີບສຳຮອງ	ເຮັດສວນ (40%)
6	ຊົນເຜົ່າ	ຕະລຽງ 60%, ກະຕູ 20%, ລາວ 20%
8	ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງບ້ານ	711,10 ເຮັກຕາ
10	ປ່າປ້ອງກັນພູຈອມ (ເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ)	286,57 ເຮັກຕາ

ຂ. ການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ

ປ່າໄມ້ແມ່ນເປັນແຫຼ່ງອາຫານທີ່ສຳຄັນ ສຳລັບປະຊາຊົນບ້ານຫ້ວຍຊາຍໃນປັດຈຸບັນ. ປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານທັງຍິງ ແລະ ຊາຍ ເຂົ້າປ່າເພື່ອຫາອາຫານ ແລະ ເພື່ອສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ກັບຄອບຄົວເຊັ່ນ: ເກັບຜັກ, ເກັບເຫັດ, ເກັບໝໍ້ໄມ້, ເກັບໄມ້ທີ່ຕາຍໄປເຮັດຟືນ, ໝູ່ປ່າ, ກະຮອກ ແລະ ໝາກແໜ່ງ ຊຶ່ງເປັນແຫຼ່ງລາຍຮັບເສີມຂອງຊາວບ້ານ. ກ່ອນປີ 1994 ປະຊາຊົນເຂົ້າປ່າເພື່ອລ່າສັດ ແລະ ນຳໃຊ້ໄມ້ໃນການເຮັດເຮືອນ, ເຮັດໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖານທີ່ສາທາລະນະອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ສຳລັບການປຸກສ້າງເຮືອນຊານ ຂອງປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານ ໂດຍປ່າທີ່ນຳໃຊ້ແມ່ນປ່າປ້ອງກັນພູຈອມ. ຫຼັງຈາກປີ 1994 ບ້ານຫ້ວຍຊາຍໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນການເຜີຍແຜ່ຈາກເມືອງກ່ຽວກັບກົດລະບຽບໃນການອະນຸລັກສັດນ້ຳ ສັດປ່າ ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຢຸດເຊົາການເຂົ້າປ່າເພື່ອລ່າສັດແຕ່ປີນັ້ນມາຈົນເຖິງປັດຈຸບັນ. ປີ 2022 ທີ່ຜ່ານມາແມ່ນມີການນຳໃຊ້ໄມ້ໃນປ່າປ້ອງກັນພູຈອມເພື່ອເຮັດຫ້ອງການບ້ານ ໂດຍໄດ້ສະເໜີຫາຂັ້ນເມືອງ ແລະ ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດໃນການນຳໃຊ້ໄມ້ໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ ເພາະວ່າບ້ານມີຄວາມຈຳເປັນໃນການສ້າງຫ້ອງການບ້ານ. ສຳລັບການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງນ້ຳໃນເມືອງກ່ອນແມ່ນມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍເນື່ອງຈາກວ່ານ້ຳສະອາດ, ປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານໃຊ້ອາບ, ນຳໃຊ້ສຳລັບຄົວເຮືອນ. ປະຊາຊົນຫາອາຫານຈາກນ້ຳເຊັ່ນ: ກຸ້ງ, ຫອຍ, ປູ, ປາ. ແມ່ນ້ຳສາຍຫຼັກຂອງບ້ານຫ້ວຍຊາຍແມ່ນຫ້ວຍຊາຍ ແລະ ຫ້ວຍນ້ຳໃສ ຊຶ່ງເປັນແຫຼ່ງອາຫານ ແລະ ນຳໃຊ້ນ້ຳສຳລັບຄົວເຮືອນໃນເມືອງກ່ອນ. ປັດຈຸບັນນີ້ທັງສອງແມ່ນ້ຳແມ່ນບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ເນື່ອງຈາກນ້ຳເປີເປື້ອນ ແລະ ບົກແຫ້ງ ຍ້ອນການຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອຊະຊາຍຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ບັນດາຜູ້ປະກອບການທີ່ປ່ອຍນ້ຳເສຍລົງສູ່ແມ່ນ້ຳທຳມະຊາດ, ອີກຢ່າງໜຶ່ງປ່າໄມ້ຢູ່ແຄມນ້ຳກໍຖືກຕັດໝົດ ຍ້ອນການເຮັດສວນຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ການຂະຫຍາຍພື້ນທີ່ໃນການສ້າງຮິສອດ ແລະ ບ້ານພັກຂອງນັກລົງທຶນ.

ຄ. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການສະໜັບສະໜູນກິດຈະກຳຂອງໄວໜຸ່ມຂອງໂຄງການໄລຟ

ໂຄງການສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ເລື່ອງທີ່ດິນ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ (LIFE) ພາຍໃຕ້ອົງການບ້ານຈຸດສຸມສາກົນ (VFI) ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາແຕ່ປີ 2014 ໃນການສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ຄູ່ຮ່ວມງານພາກລັດ, ອົງການສາກົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການເຂົ້າເຖິງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຂອງປະຊາຊົນຜູ້ທຸກຍາກ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ໂຄງການໄດ້ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ນັກກົດໝາຍຜູ້ໜຸ່ມນ້ອຍໃນການມີສ່ວນຮ່ວມກັບຊຸມຊົນໃນການສົນທະນາກ່ຽວກັບບັນຫາການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ

ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ດ້ານກົດໝາຍແກ່ຊຸມຊົນ. ໂຄງການໄດ້ຮ່ວມມືກັບຫຼາຍພາກສ່ວນ ເຊັ່ນ: ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ອົງການສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ພາກລັດ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ. ແຕ່ປີ 2019 ເປັນຕົ້ນມາໂຄງການໄດ້ຮ່ວມມືກັບສູນບໍລິການກົດໝາຍເພື່ອປະຊາຊົນ (CLE) ພາຍໃຕ້ຄະນະນິຕິສາດ ແລະ ລັດຖະສາດ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ນັກສຶກສາກົດໝາຍໃນການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການອະນຸລັກທີ່ດິນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃນບ້ານເກີດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຊຶ່ງວ່າ ໂຄງການ LIFE ໄດ້ຮັບອາສາສະໝັກທີ່ເປັນນັກສຶກສາຈາກຄະນະນິຕິສາດ ແລະ ລັດຖະສາດມາຈາກຫຼາຍແຂວງທົ່ວ ປະເທດ 3 ລຸ້ນ ແລະ ມີຈຳນວນທັງໝົດ 69 ຄົນ. ໃນນັ້ນ ນາງ ປິ່ງຄຳ ແມ່ນ ໜຶ່ງໃນອາສາສະໝັກຂອງໂຄງການລຸ້ນ ທີ 2 ທີ່ມາຈາກບ້ານຫ້ວຍຊາຍ, ເມືອງທ່າແຕງ, ແຂວງເຊກອງ ທີ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້ດ້ານກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃຫ້ກັບປະຊາຊົນໃນບ້ານເກີດຂອງຕົນເອງ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກິດຈະກຳຂອງອາສາສະໝັກຢູ່ບ້ານຫ້ວຍຊາຍແມ່ນມີ 3 ກິດຈະກຳຄື: ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບບັນຫາການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ການເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາບຸລິມະສິດໃຫ້ກັບປະຊາຊົນພາຍໃນ ບ້ານ ແລະ ການດຳເນີນກິດຈະກຳເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາບຸລິມະສິດ ຫຼື ການໃຫ້ຄວາມຮູ້ເພີ່ມເຕີມໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ. ຫຼັງຈາກສຳເລັດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 3 ກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວ ໂຄງການໄດ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຂໍ້ມູນເພື່ອປະເມີນຄືນຜົນໄດ້ ຮັບຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳໂຄງການຂອງໄວໜຸ່ມໃນວັນທີ 7-9 ເດືອນກັນຍາ 2023 ໂດຍມີການສຳ ພາດປະຊາຊົນ ແລະ ພະນັກງານເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

2. ບັນຫາກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດພາຍໃນບ້ານ

ໃນປັດຈຸບັນບ້ານໄດ້ກຳນົດເອົາສອງບັນຫາຫຼັກທີ່ຕ້ອງການແກ້ໄຂ ແລະ ປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ປະຊາຊົນຄື: ການຕັດ ໄມ້ທຳລາຍປ່າ ເພື່ອຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ທຳການຜະລິດ ແລະ ຕັດໄມ້ຂາຍໃຫ້ໂຮງງານເຟີນີເຈີ, ອີກບັນຫາໜຶ່ງແມ່ນ ສາຍນ້ຳເປີເປື້ອນ ເນື່ອງຈາກການປ່ອຍສານເຄມີຈາກສວນກາເຟ, ສວນມັນຕົ້ນລົງໃນແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ການຖິ້ມຂີ້ ເຫຍື້ອລົງແຫຼ່ງນ້ຳທຳມະຊາດ. ປະຊົນໃຫ້ຄວາມສຳຄັນສອງບັນຫາດັ່ງກ່າວ ແລະ ຢາກໃຫ້ເກີດມີການປ່ຽນແປງທີ່ດີ ຂຶ້ນໃນການຄຸ້ມຄອງແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້.

- ບັນຫາກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້: ຜ່ານມາມີຄົນພາຍໃນບ້ານລັກລອບເຂົ້າໄປຕັດໄມ້ເພື່ອຂາຍໃຫ້ຄົນ ແຂວງອື່ນທີ່ມາເຮັດໂຮງງານເຟີນີເຈີພາຍໃນເມືອງ, ຖາງປ່າເພື່ອເຮັດສວນກາເຟ ແລະ ສວນມັນຕົ້ນ ໂດຍ ໄດ້ມີການຕັດຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ນຳ ຊຶ່ງນຳໃຊ້ວິທີການຫັນເພື່ອໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ຄ່ອຍໆ ຕາຍ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ອຳນາດການ ປົກຄອງບ້ານສົງໄສ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີຄວາມຜິດ. ສຳລັບການແກ້ໄຂໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ອຳນາດການປົກຄອງ ບ້ານໄດ້ເຊີນເອົາຜູ້ກະທຳຜິດເຂົ້າມາຕັກເຕືອນ ແລະ ສົ່ງໃຫ້ຢຸດເຊົາເຮັດສວນ ເພາະວ່າເປັນດິນລັດ ແລະ ຜູ້ ທີ່ເຂົ້າມາບຸກເບີກແມ່ນມີດິນນາແລ້ວ ແລະ ໄດ້ປູກລະດົມໃຫ້ເຮັດນາ.
- ບັນຫາໃນການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງນ້ຳທຳມະຊາດ: ໃນປັດຈຸບັນນີ້ ປະຊາຊົນບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ນ້ຳຫ້ວຍຊາຍ ແລະ ຫ້ວຍນ້ຳໃສ່ໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ່ ເນື່ອງຈາກວ່ານ້ຳເປື້ອນຍ້ອນການປ່ອຍສານເຄມີຈາກສວນມັນຕົ້ນ ແລະ ການ ເຮັດກະສິກຳອື່ນໆ ລົງໃນແມ່ນ້ຳ, ການຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອລົງໃນແມ່ນ້ຳຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ການສ້າງບ້ານພັກ ແລະ ລີສອດຢູ່ແຄມຫ້ວຍຊາຍ. ໃນປັດຈຸບັນ ນ້ຳແມ່ນບົກແຫ້ງໃນລະດູແລ້ງ, ມີຄວາມເປີເປື້ອນ ເຕັມໄປ ດ້ວຍຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້. ບັນຫານີ້ແມ່ນເປັນບັນຫາທີ່ສຳຄັນຂອງບ້ານຫ້ວຍຊາຍເພາະວ່າ ສັດນ້ຳທີ່ເຄີຍຫາເປັນອາຫານແມ່ນບໍ່ສາມາດຫາໄດ້ເລີຍ.

ຮູບທີ 4: ປ່າປອງກັນຂອງບ້ານຫ້ວຍຊາຍ

ຮູບທີ 5: ການຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອລົງນ້ຳຫ້ວຍຊາຍ

3. ວິທີການ

ການສ້າງກໍລະນີສຶກສານີ້ແມ່ນໄດ້ນຳໃຊ້ 2 ວິທີການຫຼັກຄື: ທົບທວນເອກະສານ ແລະ ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ. ສໍາລັບການທົບທວນເອກະສານແມ່ນໄດ້ອີງໃສ່ກົດຈະກຳທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະຜ່ານມາເຊັ່ນ: ບົດລາຍງານແຜນວາດສາຍນໍ້າຈາກການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນດ້ານກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການອະນຸລັກ

ແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງສານເຄມີ. ພ້ອມກັນນັ້ນກໍໄດ້ມີການທົບທວນກົດໝາຍປ່າໄມ້ ແລະ ຄຳແນະນຳວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂັ້ນບ້ານ ເພື່ອນຳມາສະໜັບສະໜູນການສ້າງຕັ້ງປ່າປ້ອງກັນບ້ານ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງຄະນະຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂັ້ນບ້ານ.

ສຳລັບພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ, ໄດ້ມີການສຳພາດເອົາຂໍ້ມູນຕົວຈິງຈາກຫຼາຍພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຂັ້ນເມືອງຄື:

- ຂັ້ນບ້ານ: ສຳພາດອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ເພື່ອເອົາຂໍ້ມູນປະຫວັດການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ພາຍໃນບ້ານ, ສຳພາດກຸ່ມຍິງ ເພື່ອເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງ ໃນການນຳໃຊ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ສຳພາດກຸ່ມຊາຍ ພ້ອມທັງແຕ້ມແຜນວາດການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ ແລະ ເຂດທີ່ຕ້ອງການເຮັດປ່າປ້ອງກັນຂອງບ້ານ. ຫຼັງຈາກກຸ່ມຊາຍແຕ້ມແຜນວາດແລ້ວ ກໍໃຫ້ກຸ່ມແມ່ຍິງມາມີເຫັນຕໍ່ກັບແຜນວາດນັ້ນວ່າ ແມ່ຍິງເຫັນດີບ່ອນທີ່ຕ້ອງການສ້າງປ່າປ້ອງກັນບໍ່ ຊຶ່ງກຸ່ມຍິງ ແລະ ກຸ່ມຊາຍໄດ້ສົນທະນາກັນ ແລະ ເຫັນດີເປັນເອກະພາບໃນການກຳນົດ ຂອບເຂດປ່າປ້ອງກັນຂອງບ້ານ. ທີມງານອາສາສະ ໝັກ ແລະ ໂຄງການຍັງໄດ້ສຳພາດບຸກຄົນເພື່ອເອົາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ກິດຈະກຳ ແລະ ການສົ່ງຕໍ່ຄວາມຮູ້ພາຍໃນຄອບຄົວ ແລະ ບ້ານໃກ້ເຮືອນຄຽງ.
- ຂັ້ນເມືອງ: ສົນທະນາກັບພະນັກງານຍຸຕິທຳເມືອງ ແລະ ກະສິກຳເມືອງ ເພື່ອເອົາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງກິດຈະກຳຕໍ່ກັບຂັ້ນເມືອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການຂອງເມືອງໃນການເຮັດກິດຈະກຳຢູ່ບ້ານອື່ນໆ.

ກຸ່ມທີ່ຖືກສຳພາດ	ລວມ	ຍິງ	ຊາຍ
ພະນັກງານຂັ້ນເມືອງ	4	1	3
ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ	4	0	3
ປະຊາຊົນ (ກຸ່ມຍິງ ແລະ ກຸ່ມຊາຍ)	35	15	20
ປະຊາຊົນ (ສຳພາດດ່ຽວ)	4	2	2

4. ສັງລວມກິດຈະກຳທີ່ອາສາສະໝັກໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃນບ້ານ

ກ. ການເກັບກຳຂໍ້ມູນໂດຍໃຊ້ແຜນວາດສາຍນ້ຳ

ກິດຈະກຳແຜນວາດສາຍນ້ຳແມ່ນກິດຈະກຳທຳອິດທີ່ອາສາສະໝັກໂຄງການໄລ່ຟຣີໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ບ້ານຫ້ວຍຊາຍເພື່ອສຶກສາບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນພາຍໃນບ້ານ. ຊຶ່ງອາສາສະໝັກກໍໄດ້ຂໍ້ມູນບັນຫາຫຼາຍຢ່າງທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນບ້ານເຊັ່ນ: 1. ສິດຢາຂ້າຫຍ້າໃນສວນກະເຟ, ສວນມັນ ແລະ ສວນຜັກ, ໃຊ້ສານເຄມີແລ້ວລ້າງລົງຫ້ວຍນ້ຳເຮັດໃຫ້ນ້ຳເຈືອປົນກັບສານເຄມີ ເຮັດໃຫ້ນ້ຳມີສານພິດບໍ່ສາມາດໃຊ້ໄດ້, ສັດນ້ຳຫູດຫ້ອຍລົງ, ປະຊາຊົນຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອລົງຫ້ວຍນ້ຳຫຼາຍບໍ່ມີການປົກປັກສາແຫ່ງນ້ຳ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂີ້ເຫຍື້ອຕົກຄ້າງ ໂດຍບໍ່ມີການເກັບຮັກຮັກສາ, ມີກອງຂີ້ເຫຍື້ອຕາມແຄມທາງ ແລະ ປ່າໄມ້; 2. ການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າເພື່ອເຮັດສວນເພີ່ມຂຶ້ນ. ສະນັ້ນ, ບ້ານຈຶ່ງກຳນົດເອົາສອງບັນຫາຫຼັກເພື່ອໃຫ້ອາສາສະໝັກ ແລະ ໂຄງການຊ່ວຍແກ້ໄຂ.

ຮູບທີ 6: ກິດຈະກຳແຕ້ມແຜນວາດສາຍນ້ຳ

ຂ. ການປຸກຈິດສຳນຶກເລື່ອງກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ

ອີງໃສ່ສອງບັນຫາບຸລິມະສິດທີ່ຊາວບ້ານໄດ້ກຳນົດຮ່ວມກັນ, ຄູ່ຝຶກໂຄງການໄດ້ມີການຄັດເລືອກມາດຕາກົດໝາຍ ແລະ ພັດທະນາຫຼັກສູດເພື່ອຝຶກອົບຮົມໃຫ້ອາສາສະໝັກ. ຫຼັງຈາກນັ້ນອາສາສະໝັກໄດ້ຝຶກອົບຮົມຕໍ່ໃຫ້ຂັ້ນບ້ານ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ ຫົວຂໍ້ທີ່ຕິດພັນກັບບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ຂັ້ນບ້ານ 2 ຫົວຂໍ້ຫຼັກຄື: ການອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ໃຊ້ສານເຄມີ. ໄດ້ມີການນຳສະເໜີມາດຕາກົດໝາຍຜ່ານໂຟສເຕີຄື: ອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ໃຊ້ສານເຄມີ, ແລະ ການສາຍວິດີໂອ: ວິດີໂອນ້ຳແຫ້ງ (ວິດີໂອ 2 ນາທີ ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງ), ວິດີໂອຜົນກະທົບຂອງການນຳໃຊ້ສານເຄມີ ແລະ ການແນະນຳກ່ຽວກັບເພສເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນຕິດຕາມ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ. ພ້ອມກັນນັ້ນກໍໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ (ສະບັບປັບປຸງ), ສະບັບເລກທີ 64/ສພຊ, ລົງວັນທີ 13 ມິຖຸນາ 2019, ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ພັນທະປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້. ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວເປັນການສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ປະຊາຊົນໃນການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ແລະ ແຫຼ່ງນ້ຳ.

ຮູບທີ 7: ກິດຈະກຳປຸກຈິດສຳນຶກເລື່ອງກົດໝາຍ

ຄ. ຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍປ່າໄມ້ບ້ານ, ປັບປຸງນະໂຍບາຍປ່າໄມ້ບ້ານ, ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ

ຫຼັງຈາກກິດຈະກຳຄັ້ງທີສອງສຳເລັດ, ອາສາສະໝັກໂຄງການ ແລະ ທີມງານຄູຝຶກໄດ້ຈັດຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ບ້ານໃຫ້ກັບພະນັກງານລັດຂັ້ນເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອຳນາດປົກຄອງບ້ານຫ້ວຍຊາຍ. ເຊິ່ງເນື້ອໃນການຝຶກອົບຮົມແມ່ນເນັ້ນໃສ່ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂັ້ນບ້ານ ລວມມີການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ, ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ປ່າຊົມໃຊ້. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍໄດ້ເນັ້ນໃສ່ພາລະບົດບາດຂອງປ່າໄມ້ຂັ້ນບ້ານໃນການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ພາຍໃນບ້ານຂອງຕົນເອງໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ໂຄງການຍັງໄດ້ຊ່ວຍບ້ານໃນການຮ່າງພາລະບົດ ບາດຂອງປ່າໄມ້ບ້ານອີກດ້ວຍ.

ຮູບທີ 8: ການຝຶກອົບຮົມກົດໝາຍໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ

5. ເນື້ອໃນກົດໝາຍທີ່ອາສາສະໝັກເຜີຍແຜ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາຂອງບ້ານຄືແນວໃດ ແລະ ຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫາແນວໃດ

ເນື້ອໃນກົດໝາຍທີ່ອາສາສະໝັກ ແລະ ທີມງານໂຄງການໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ບ້ານຫ້ວຍຊາຍແມ່ນໄດ້ລະບຸລາຍລະອຽດໄວ້ຢູ່ໃນຂໍ້ 3 (ຂ), ແຕ່ໃນກໍລະນີສຶກສານີ້ແມ່ນຈະເນັ້ນໃສ່ລາຍລະອຽດຜົນໄດ້ຮັບຈາກການໃຫ້ຄວາມຮູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ເນື່ອງຈາກວ່າບ້ານນີ້ແມ່ນໄດ້ກຳນົດເອົາການຟື້ນຟູ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ເປັນກິດຈະກຳສຸດທ້າຍ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ຕ້ອງການສ້າງກົດລະບຽບ ແລະ ຄະນະປ່າໄມ້ບ້ານໃນການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້. ເນື້ອໃນກົດໝາຍທີ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ຫຼັກໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປ່າໄມ້ ໃນກິດຈະກຳທີ ສອງ ແລະ ສາມມີດັ່ງນີ້: ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ປ່າໄມ້ (ສະບັບປັບປຸງ), ສະບັບເລກທີ 64/ສພຊ, ລົງວັນທີ 13ມິຖຸນາ 2019, ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ພັນທະປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້, ການວາງ ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຟື້ນຟູຂັ້ນບ້ານ, ພາລະບົດບາດຂອງຈຸນານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ, ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃຫ້ຫຼາຍກວ່າແນ່?, ຄວາມສະເໝີພາບ ຍິງ-ຊາຍໃນວຽກງານກະສິກຳ, ປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ຫົວຂໍ້ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນມີຄວາມແທດເໝາະກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງບ້ານຫຼາຍ ເນື່ອງຈາກວ່າບ້ານເອງມີຄວາມຕ້ອງການຢາກປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ແລະ ຄວາມຮູ້ດ້ານກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແມ່ນຊາວບ້ານສາມາດນຳໃຊ້ໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດພາຍໃນບ້ານເຊັ່ນ:

- ນຳພາໃຫ້ເກີດແນວຄວາມຄິດໃນການສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານປ່າໄມ້ບ້ານຢ່າງເປັນທາງການ: ບ້ານຫ້ວຍຊາຍຍັງບໍ່ທັນມີການສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານປ່າໄມ້ບ້ານຢ່າງເປັນທາງການ ມີແຕ່ການມອບໝາຍວຽກແບບປາກເປົ່າ ຊຶ່ງວ່າການເຮັດວຽກໃນການຕິດຕາມລາດຕະເວນປ່າໄມ້ແມ່ນອີງໃສ່ສະພາບເຫດການພາຍໃນບ້ານ ແລະ ເມືອງເປັນຫຼັກ ແຕ່ບໍ່ມີໜ້າວຽກປະຈຳ ແລະ ບໍ່ມີໜ້າວຽກ ແລະ ການແຕ່ງຕັ້ງທີ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກ

ຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ເຮັດໃຫ້ການເຮັດວຽກຂອງໜ່ວຍງານປ່າໄມ້ບ້ານບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນເທົ່າທີ່ຄວນ. ຫຼັງຈາກກິດຈະກຳຂອງອາສາສະໝັກທີ່ໄດ້ອະທິບາຍເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງ ປ່າໄມ້ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງປ່າໄມ້ບ້ານ ເຮັດໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານເຫັນຄວາມສຳຄັນໃນການ ປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ແລະ ຕ້ອງການສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ບ້ານຢ່າງເປັນທາງການ.

- ນຳພາໃຫ້ເກີດແນວຄວາມຄິດໃນການສ້າງລະບຽບໃນການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຂອບເຂດ ປ່າອະນຸລັກ: ຍ້ອນການເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍປ່າໄມ້ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການວາງແຜນ ແລະ ການຟື້ນຟູປ່າໄມ້ຂັ້ນບ້ານ, ເຮັດໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງ ແລະ ປະຊາຊົນບ້ານຫ້ວຍຊາຍຕ້ອງການກຳ ນົດເອົາປ່າປ້ອງກັນພູຈອມທີ່ເປັນປ່າປ້ອງກັນແຫ່ງຊາດ ກຳນົດໃຫ້ເປັນປ່າປ້ອງກັນຂອງບ້ານນຳ ເພື່ອໃຫ້ ຊາວບ້ານມີອຳນາດໃນການປົກປັກຮັກສາໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ່. ບ້ານຕ້ອງການໃຫ້ມີລະບຽບຢ່າງເປັນທາງການສຳ ລັບບ້ານໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ. ສຳລັບກົດລະບຽບໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ບ້ານແມ່ນບໍ່ມີ ເຮັດໃຫ້ບ້ານໄດ້ນຳໃຊ້ກົດລະບຽບ ແລະ ລະບຽບຕ່າງໆ ຂອງເມືອງ ລວມທັງກົດໝາຍ, ດຳລັດ ແລະ ຄຳ ສັ່ງຕ່າງໆ ໃນການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້. ບ້ານເຫັນວ່ານິຕິກຳດັ່ງກ່າວ ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ ແລະ ບໍ່ເໝາະສົມກັບ ການຄຸ້ມຄອງຕົວຈິງຂອງບ້ານ, ຈຶ່ງຕ້ອງການສ້າງກົດລະບຽບເປັນຂອງບ້ານເອງ ເພື່ອໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ມີຄວາມແທດເໝາະກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງບ້ານຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ມີການລາດຕະເວນປ່າໄມ້ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ: ເມື່ອໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ດ້ານກົດໝາຍກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງ ປ່າໄມ້ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ເຮັດໃຫ້ບ້ານທີ່ເອົາໃຈໃສ່ໃນການປົກປັກຮັກສາຢູ່ແລ້ວ ຍິ່ງມີການ ຕື່ນຕົວໃນການອອກລາດຕະເວນປົກກະຕິຂຶ້ນ ເພື່ອສະກັດກັ້ນການລັກລອບຕັດໄມ້ຂາຍ. ໃນປີ 2022 ບ້ານຈັບຜູ້ກະທຳຜິດຕັດໄມ້ໃນປ່າປ້ອງກັນໄດ້ ພ້ອມທັງຢຶດຈັກສະຕິນ 2 ເຄື່ອງ ແລະ ໄມ້ຜິດກົດໝາຍຈຳ ນວນໜຶ່ງ. ບ້ານໄດ້ສົ່ງຜູ້ກະທຳຜິດ ແລະ ຂອງກາງທັງໝົດໃຫ້ເມືອງ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີ.

6. ຜົນໄດ້ຮັບຈາກກິດຈະກຳຂອງອາສາສະໝັກ

ກິດຈະກຳຂອງອາສາສະໝັກແມ່ນສ້າງການປ່ຽນແປງທີ່ດີໃຫ້ກັບບ້ານໃນຮູບແບບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້. ໃນ ໄລຍະຜ່ານມາ, ເມື່ອເຮັດກິດຈະກຳການອະນຸລັກປ່າໄມ້ ເມືອງນຳພາບ້ານເຮັດກິດຈະກຳຕົວຈິງເຊັ່ນ: ສົ່ງເສີມການ ປູກໄມ້ໃນປ່າ ໂດຍບໍ່ມີການໃຫ້ຄວາມຮູ້ດ້ານກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແກ່ປະຊາຊົນ. ຈາກການສຳພາດພະນັກງານຍຸ ຕິທຳເມືອງ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງໄດ້ໃຫ້ຄຳຄິດຄຳເຫັນວ່າ ກິດຈະກຳນີ້ແມ່ນມີຜົນປະໂຫຍດ ຫຼາຍສຳລັບປະຊາຊົນ ເພາະວ່າເປັນຄວາມຮູ້ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ໂດຍເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຈິດສຳນຶກໃນການປົກປັກ ຮັກສາປ່າໄມ້ ແລະ ມີຄວາມລະມັດລະວັງຕໍ່ການນຳໃຊ້ສານເຄມີ ເພາະວ່າສານເຄມີບໍ່ພຽງແຕ່ທຳລາຍແຫຼ່ງນ້ຳ ແຕ່ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຕົວເຂົາເຈົ້າເອງ. ອີກຢ່າງໜຶ່ງການເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍຂອງອາສາສະໝັກ ແມ່ນເປັນວິທີທີ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍ ແລະ ມີບັນຍາກາດ ໂດຍການນຳໃຊ້ໂພດເຕີ ແລະ ວິດີໂອ ເປັນເຄື່ອງມືທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ຕະຫຼອດອີງໃສ່ຄວາມເໝ າະສົມຂອງພື້ນທີ່ ເພາະວ່າວິດີໂອອາດຈະບໍ່ເໝາະສົມກັບບ້ານທີ່ບໍ່ມີໄຟຟ້າ ແລະ ສະພາບເສັ້ນທາງທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ແຕ່ ວ່າໂພດເຕີແມ່ນເໝາະສົມກັບທຸກສະພາບພື້ນທີ່ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ຕະຫຼອດ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ທ່ານ ນາງ ມີນາ ຈາກຫ້ອງການ ຍຸຕິທຳເມືອງຍັງກ່າວວ່າ: “ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຈຳຈຳບົດຮຽນຈາກກິດຈະກຳຂອງອາສາສະໝັກໄດ້ເປັນ ຢ່າງດີ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ຢູ່ບ້ານອື່ນໄດ້, ແຕ່ຜ່ານມາຍັງບໍ່ທັນມີງົບປະມານໃນການລົງເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຢູ່ບ້ານອື່ນ, ແຕ່ ເມື່ອມີໂອກາດໄປເຮັດວຽກອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ໃຊ້ໂອກາດໃນການໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ຊາວບ້ານເລື່ອງການ ຮັກສາແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໄປນຳ”.

ບ້ານເຫັນວ່າກິດຈະກຳຂອງອາສາສະໝັກ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງ ແລະ ມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ ເພາະວ່າບ້ານ ໄດ້ເຂົ້າໃຈກົດໝາຍ ແລະ ມີເອກະສານກົດໝາຍ ເພື່ອນຳໄປເຜີຍແຜ່ໃຫ້ປະຊາຊົນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ນາຍບ້ານຫ້ວຍຊາຍ

ເວົ້າວ່າ: “ບ້ານໄດ້ເອົາເອກະສານບົດຮຽນທີ່ທາງອາສາສະໝັກ ແລະ ໂຄງການມອບໃຫ້ໄປເຜີຍແຜ່ ແລະ ທົບທວນໃຫ້ປະຊາຊົນຟັງ ເພື່ອເຕືອນສະຕິຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການນຳໃຊ້ສານເຄມີ ແລະ ການບຸກລຸກປ່າໄມ້.”

ຈາກກິດຈະກຳຂອງໄວໜຸ່ມ ທີ່ເນັ້ນໃສ່ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ເຫັນວ່າບ້ານໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນແກ່ແມ່ຍິງໃນການມີສ່ວນຮ່ວມປົກປັກຮັກສາລິເວລາມີກິດຈະກຳໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ໃຫ້ແມ່ຍິງເຂົ້າຮ່ວມເວລາມີການເຜີຍກົດລະບຽບຂອງເມືອງ ແລະ ນິຕິກຳຕ່າງໆ. ມີການປຸກລະດົມໃຫ້ແມ່ຍິງທຸກຄົນເປັນເຈົ້າການຊ່ວຍກັນໃນການປະຕິບັດລະບຽບຂອງການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ໃຫ້ເຄັ່ງຄັດ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການບຸກລຸກປ່າໄມ້. ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຫ້າມເຮັດສວນໃນເຂດປ່າໄມ້ ໂດຍສະເພາະການເຮັດສວນກາເຟໃນເຂດປ່າໄມ້ບ້ານແມ່ນບໍ່ຢາກໃຫ້ເຮັດອີກ. ແມ່ຍິງມີຄວາມເຂົ້າໃຈຫຼາຍໃນການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ໂດຍແມ່ຍິງຢາກໃຫ້ທາງນາຍບ້ານສ້າງກົດລະບຽບເຄັ່ງຄັດບໍ່ໃຫ້ມີການເຮັດສວນຢ່າງເດັດຂາດຢາກໃຫ້ໄປກວດເຂດປ່າໄມ້ທີ່ຖືກບຸກລຸກ ຖ້າໃຜຍັງເຮັດແມ່ນນຳມາກ່າວເຕືອນ ຫຼື ປັບໄໝ ແລະ ສ້າງມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດໃຫ້ໄດ້ຮັບໂທດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ (ອີງໃສ່ການສຳພາດກຸ່ມຍິງບ້ານຫ້ວຍຊາຍ).

ພ້ອມກັນນັ້ນ, ກິດຈະກຳຂອງໄວໜຸ່ມຍັງເຮັດໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະ ປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງປ່າໄມ້ ມີຄວາມຄິດຢາກປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ເພື່ອໃຫ້ປ່າໄມ້ອຸດົມສົມບູນຂຽວງາມ ແມ່ຍິງໃນບ້ານພ້ອມໃຈກັນ, ຮ່ວມມືກັນໃນການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ເພື່ອໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ແບບຍືນຍົງເພື່ອອະນາ ຄົດຂອງລູກຫຼານ. ຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳໄວໜຸ່ມໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້ ແລະ ຂໍ້ມູນດ້ານກົດໝາຍໃຫ້ກັບສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ ແລະ ເຮືອນໄກ່ຄຽງ. ນາງ ເພັດຕຸລາ, ປະຊາຊົນບ້ານຫ້ວຍຊາຍເວົ້າວ່າ “ບົດຮຽນຈາກການຝຶກອົບຮົມແມ່ນດີຫຼາຍ ເພື່ອເປັນສິ່ງເຕືອນໃຈໃຫ້ກັບປະຊາຊົນໃນການຮັກສາທຳມະຊາດ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງປະຊາຊົນເອງ ໂດຍສະເພາະການປ້ອງກັນຕົນເອງຈາກການນຳໃຊ້ສານເຄມີ. ເຂົ້າໃຈຫຼາຍຂຶ້ນວ່າຜົນກະທົບຈາກສານເຄມີ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ເກີດໃນປັດຈຸບັນແຕ່ມັນຈະຄ່ອຍໆ ສະສົມ ແລະ ຮຸນແຮງຫຼາຍຂຶ້ນຫາກເຮົາບໍ່ມີການປ້ອງກັນ ຫຼື ຊອກຫາວິທີທາງໃນການຫຼຸດຜ່ອນ”.

ສຳລັບກຸ່ມຊາຍກໍໃຫ້ຄຳເຫັນວ່າ ເປັນຄວາມຮູ້ທີ່ດີຫຼາຍສຳລັບແຕ່ລະຄອບຄົວ ແລະ ປະຊາຊົນໃນການຟື້ນຟູປ່າໄມ້, ການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ແລະ ເປັນການຊ່ວຍຊຸກຍູ້ຊຸມຊົນໃຫ້ມີການຮ່ວມມືກັນ ໃນການຮັກສາປ່າໄມ້ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ຜູ້ຊາຍໄດ້ຊ່ວຍກັນເປັນຫູເປັນຕາໃນການຕິດຕາມປ່າໄມ້ ແລະ ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກໍເອົາໃຈໃສ່ໃນການລາດຕະເວນເພີ່ມຂຶ້ນ. ປະຊາຊົນມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນໃນການປູກປ່າ ເພື່ອຟື້ນຟູປ່າໄມ້ທຳມະຊາດ. “ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມເຫັນດີໃນການສ້າງປ່າປ້ອງກັນຂອງບ້ານ ແຕ່ຕ້ອງມີການກຳນົດເຂດທີ່ໄກຈາກສວນ ຫຼື ເຂດທຳການຜະລິດຂອງປະຊາຊົນເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮ່ວມມືໃນການປົກປັກຮັກສາ” ຄຳເວົ້າຂອງທ້າວແສນ ບ້ານຫ້ວຍຊາຍ. ຄົນໃນບ້ານເຂົ້າໃຈຜົນຮ້າຍຂອງຢາຂ້າຫຍ້າ ເພາະວ່າມີຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ທີ່ໃຊ້ເຊັ່ນກັນ. ສະນັ້ນ ມີຫຼາຍຄອບຄົວທີ່ຢຸດເຊົາການໃຊ້ສານເຄມີໃນສວນຂອງຕົນເອງເພື່ອຫຼີກລ້ຽງບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຮັກສາສຸຂະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ຍ້ອນກິດຈະກຳຂອງໄວໜຸ່ມໄດ້ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້, ຈຶ່ງໃຫ້ຊາວບ້ານຕ້ອງການສ້າງນະໂຍບາຍປ່າປ້ອງກັນຂອງບ້ານຂຶ້ນ. ປະຊາຊົນໃນບ້ານມີຄວາມເຂົ້າໃຈດີ ຍ້ອນວ່າການປະຕິບັດກິດຈະກຳຂອງອາສາສະໝັກແຕ່ລະຄັ້ງແມ່ນມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງກັນໂດຍເລີ່ມຈາກການວິເຄາະບັນຫາ ຈົນຮອດການແກ້ໄຂບັນຫາ ເຊິ່ງເປັນກິດຈະກຳສຸດທ້າຍ ໂດຍແຜນວາດດັ່ງນີ້:

ຂັ້ນຕອນທີ 1: ລົງບ້ານຄັ້ງທີ 1: ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບ້ານ. ຫຼັງຈາກເກັບກຳຂໍ້ມູນແລ້ວໄດ້ມີການວິເຄາະຂໍ້ມູນເພື່ອຄັດເລືອກຫົວຂໍ້ ແລະ ມາດຕາກົດໝາຍທີ່ ເໝາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວບ້ານ

ຂັ້ນຕອນທີ 2: ອອກແບບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ພັດທະນາຫຼັກສູດ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງອາສາສະໝັກ ແລະ ທີມຄູ່ຝຶກໂຄງການ. ຮູບແບບການຝຶກອົບຮົມແມ່ນເນັ້ນໃສ່ການນຳໃຊ້ອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມືທີ່ມີລັກສະນະສ້າງສັນເຂົ້າໃຈງ່າຍເຊັ່ນ: ໂພດເຕີ, ເກມ, ບົດບາດສົມມຸດ, ວິດີໂອ ແລະ ອື່ນໆ

ຂັ້ນຕອນທີ 3: ລົງບ້ານຄັ້ງທີ 2: ປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ຊາວບ້ານກ່ຽວກັບການການອະນຸລັກປ່າໄມ້ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກການນຳໃຊ້ສານເຄມີ. ພ້ອມກັນນັ້ນກໍໄດ້ປຶກສາຫາລືກັບບ້ານຕື່ມອີກກ່ຽວກັບບັນຫາບຸລິມະສິດທີ່ຊາວບ້ານຕ້ອງການແກ້ໄຂ.

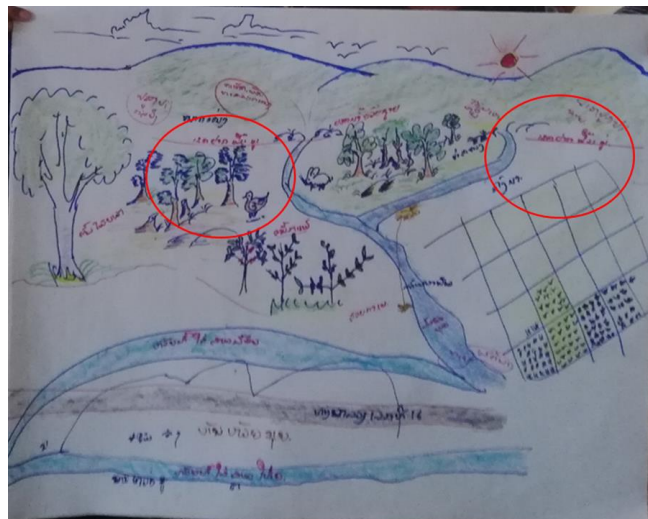

ຂັ້ນຕອນທີ 4: ລົງບ້ານຄັ້ງທີ 3: ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂຶ້ນເມືອງກ່ຽວກັບຄຸນປະໂຫຍດຂອງປ່າໄມ້, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພື້ນຟູປ່າໄມ້ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ພາລະບົດບາດຂອງຈຸນນປ່າໄມ້ບ້ານໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ຫົວຂໍ້ອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂັ້ນຕອນທີ 5: ລົງບ້ານຄັ້ງທີ 4: ສ້າງປ່າປ້ອງກັນຂອງບ້ານຫ້ວຍຊາຍ ໂດຍມີລະບຽບຮັບຮອງຈາກເຈົ້າເມືອງ (ບາງເມືອງໃນທີ່ສຳຄັນຂອງກົດລະບຽບ ເບິ່ງຢູ່ພາກຜົນໄດ້ຮັບຂອງເອກະສານສະບັບນີ້). ເນື້ອທີ່ປ່າປ້ອງກັນຂອງບ້ານແມ່ນໄດ້ມີການວັດແທກແລ້ວເນື່ອງຈາກວ່ານອນໃນເຂດປ່າປ້ອງກັນແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ຮັບການວັດແທກຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນແຫ່ງຊາດ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງກົດລະບຽບຂຶ້ນບ້ານ. ສະນັ້ນ, ຊາວບ້ານຈຶ່ງສະເໜີໃຫ້ສະໜັບສະໜູນສ້າງກົດລະບຽບຢູ່ຂັ້ນບ້ານ.

ຍ້ອນກົດຈະກຳຂອງອາສາສະໝັກມີການວາງແຜນທີ່ລະອຽດ, ການວິເຄາະບັນຫາ ແລະ ຄັດເລືອກກົດຈະກຳໃນການແກ້ໄຂບັນຫາແມ່ນຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວບ້ານ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນໃນການແກ້ໃນການມີສ່ວນຮ່ວມສ້າງປ່າປ້ອງກັນຂອງບ້ານ. ອີກຢ່າງໜຶ່ງຊາວບ້ານກໍພູມໃຈທີ່ເຫັນໄວໝູ່ບ້ານຂອງຕົນນຳເອົາກົດຈະກຳດີໆ ແບບນີ້ມາ ແລະ ສ້າງຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ບ້ານເກີດຂອງຕົນ.

ຮູບທີ 9: ການແຕ້ມແຜນວາດປ່າໄມ້ບ້ານຂອງກຸ່ມຊາຍ

6. ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້/ຂໍ້ແນະນຳສຳລັບອະນາຄົດ

ລະດັບນັກຮຽນ:

ນັກສຶກສາທີ່ດຳເນີນກິດຈະກຳນີ້ ກໍຄືປຶ້ງຄຳ ມີຄວາມພູມໃຈຫຼາຍທີ່ໄດ້ເອົາຄວາມຮູ້ດ້ານກົດໝາຍກົດໝາຍທີ່ໂຕເອງຮຽນມາ ແລະ ຄວາມຮູ້ຈາກໂຄງການ ມາເຜີຍແຜ່ໃຫ້ປະຊາຊົນບ້ານຂອງຕົນເອງ. ເປັນກິດຈະກຳທີ່ນັກສຶກສາມັກ ແລະ ມີຄວາມຕື່ນເຕັ້ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້ດ້ານກົດໝາຍໃຫ້ພໍ່ແມ່ປະຊາຊົນ. ເປັນຄັ້ງທຳອິດທີ່ມີໂອກາດໄດ້ເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍໄດ້ມີການກະກຽມຄວາມພ້ອມຕ່າງໆ ນັບແຕ່ການກະກຽມອຸປະກອນ, ເຄື່ອງມື, ເນື້ອໃນກົດໝາຍ, ການປະສານງານກັບອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ການກະກຽມຕົນເອງ ແລະ ໝູ່ຢູ່ບ້ານທີ່ຊ່ວຍໃນການເຮັດກິດຈະກຳ. ປຶ້ງຄຳເລົ່າວ່າ: ເປັນປະສົບການທີ່ດີຫຼາຍ ທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຈາກໃສມາກ່ອນ ເພາະວ່າໄດ້ລອງເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງດ້ວຍຕົນເອງຄືກັນກັບການເປັນພະນັກງານຜູ້ໜຶ່ງ ການເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳຂອງໂຄງການ ແລະ ການເຮັດກິດຈະກຳຢູ່ບ້ານ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນການນຳພາກິດຈະກຳ ຊຶ່ງແຕກຕ່າງຈາກເມື່ອກ່ອນທີ່ເປັນຄົນຂ້ອຍ, ບໍ່ກ້າສະແດງອອກ ແລະ ບໍ່ມີທັກສະໃນການເປັນຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ. ນອກຈາກນັ້ນ, ປຶ້ງຄຳ ຍັງມີຄວາມສະໜິດສະໜີມັກກັບອຳນາດການປົກຄອງບ້ານຫຼາຍກວ່າແຕ່ກ່ອນ ຍ້ອນມີການປະສານງານກັນເລື່ອງກິດຈະກຳ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານກໍໃຫ້ກຽດ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືເປັນຢ່າງດີ. ເຮັດໃຫ້ປຶ້ງຄຳພູມໃຈຫຼາຍທີ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນການປະກອບສ່ວນໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ປະຊາຊົນເພື່ອການອະນຸລັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ປ່າໄມ້ ແລະ ແຫຼ່ງນ້ຳໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ອາສາສະໝັກ ຍັງໄດ້ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງການອະນຸລັກປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ຂັ້ນບ້ານ ເພື່ອເປັນແຫຼ່ງອາຫານຂອງປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານ. ໃນອະນາຄົດ ອາສາສະໝັກສາມາດປະສານງານກັບບ້ານໃນການໃຫ້ຄວາມຮູ້ດ້ານກົດໝາຍຕ່າງໆ ພ້ອມກັນນັ້ນກໍສາມາດໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ ຄຳປຶກສາແກ່ບ້ານໄດ້ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ຫຼື ເວລາທີ່ມີບັນຫາເກີດຂຶ້ນໃນບ້ານ. ອາສາສະໝັກສາມາດຂໍຄຳປຶກສາຈາກໂຄງການໄດ້ຕະຫຼອດເວລາ ຖ້າວ່າມີຄຳຖາມ ຫຼື ບໍ່ໝັ້ນໃຈໃນການຕອບຄຳຖາມຂອງຊາວບ້ານ.

ຮູບທີ 10: ນາງປຶ້ງຄຳ ສິວິໄລ ອາສາສະໝັກໂຄງການ (ບ້ານຫ້ວຍຊາຍ)

ອາສາສະໝັກໂຄງການໄລຟ໌

ນ. ປຶ້ງຄຳ ສິວິໄລ (ປິງ)

- ປິງ ເປັນນັກສຶກສາ ຈາກພາກວິຊາ ກົດໝາຍແພ່ງ, ຄະນະມີຕິສາດ ແລະ ລັດຖະສາດ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ.
- ປິງເປັນອາສາສະໝັກກັບໂຄງການໄລຟ໌ສຳລັບປີ 2022-2024

Ms. Pingkham Sivilai (Ping)

- Ping is a student from Department of Civil Law, Faculty of Law and Political Science, National University of Laos
- Ping is a LIFE project Volunteer Batch 2, from 2022-2024

<https://villagefocus.org/life-project/>

ລະດັບບ້ານ:

ຄືດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງກິດຈະກຳຂອງໂຄງການມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍໃຫ້ກັບຊາວບ້ານ ເປັນກິດຈະກຳທີ່ເຮັດປະຊຸມພາກພູມໃຈທີ່ມີໄວໜຸ່ມຂອງບ້ານເອົາຄວາມຮູ້ມາໃຫ້ປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນກໍມີຄວາມເຂົ້າໃຈຫຼາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບການອະນຸລັກແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ປ່າໄມ້. ໂດຍສະເພາະບ້ານຫ້ວຍຊາຍແມ່ນຕ້ອງການສ້າງປ່າປ້ອງກັນຂອງບ້ານ ຊຶ່ງເມື່ອກ່ອນກໍເຄີຍຄິດ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜມາໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງປ່າໄມ້ບ້ານ ຫຼື ປ່າປ້ອງກັນຂັ້ນບ້ານ ເມື່ອຮູ້ວ່າມີລະບຽບກົດໝາຍມາສະໜັບສະໜູນກໍຍິ່ງມີຄວາມຕ້ອງການສ້າງປ່າປ້ອງກັນຂອງບ້ານຢ່າງເປັນທາງການ ເພື່ອໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງມີຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ຊັດເຈນ. ການຮຽນຮູ້ຈາກອາສາສະໝັກກໍເຂົ້າໃຈງ່າຍ ແລະ ຈຶ່ງຍາຍ ເພາະວ່າເນັ້ນໃສ່ການອະທິບາຍທີ່ມີຮູບພາບ ແລະ ວິດີໂອ. ໃນບ້ານກໍມີຍິງໜຸ່ມ ແລະ ຊາຍໜຸ່ມ ທີ່ກ້າສະແດງອອກ ແລະ ສາມາດອະທິບາຍກົດໝາຍໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ ໂດຍການນຳໃຊ້ໂພສເຕີຂອງໂຄງການ ຊຶ່ງວ່າເປັນບົດຮຽນໃໝ່ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບ້ານ. ສຳລັບການສ້າງຕັ້ງປ່າປ້ອງກັນຂອງບ້ານ ອຳນາດປົກຄອງບ້ານໄດ້ພະຍາຍາມຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການນຳພາສ້າງປ່າປ້ອງກັນຂອງບ້ານ ໂດຍສະເພາະຢາກໃຫ້ອາສາສະໝັກ ແລະ ທີມງານໂຄງການໄລຟີ ມາຊ່ວຍຈົນສຳເລັດ. ສຳລັບຄວາມຮູ້ດ້ານກົດໝາຍອຳນາດການປົກຄອງບ້ານໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກັບປະຊຸມ ແລະ ຈະສືບຕໍ່ປະຕິບັດຕະຫຼອດໄປ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ຢູ່ກັບປະຊາຊົນ ແລະ ສືບຕໍ່ການຕິດຕາມລາດຕະເວນປ່າໄມ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການບຸກລຸກປ່າປ້ອງກັນ.

ບ້ານໄດ້ສຳເລັດການສ້າງລະບຽບຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນພູຈອມຢ່າງເປັນທາງການໃນເດືອນ ມິຖຸນາ, ປີ 2024, ລະບຽບນີ້ສາມາດນຳໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງໃນການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ພາຍໃນບ້ານຫ້ວຍຊາຍ. ລະບຽບໄດ້ລະບຸພາລະບົດບາດຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງຊັດເຈນ ຊຶ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາປ່າປ້ອງກັນໄດ້ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ. ຄະນະຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນພູຈອມຈະຕ້ອງໄດ້ປະຊຸມກັບປະຊາຊົນເພື່ອເຜີຍ ແຜ່ກົດລະບຽບ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານຜົນຂອງການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນພູຈອມຢ່າງໜ້ອຍ 2 ຄັ້ງ/ປີ. ພ້ອມກັນນັ້ນໜ່ວຍງານລາດຕະເວນປ່າປ້ອງກັນ ກໍຍິ່ງໄດ້ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ລາດຕະເວນຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍທຸກໆ 3 ເດືອນ ຫຼື 4 ຄັ້ງ/ປີ. ການປະຕິບັດພາລະບົດບາດດັ່ງກ່າວນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ການປົກປັກປ່າໄມ້ຂອງບ້ານມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ. ບາງຕອນຂອງກົດລະບຽບໄດ້ລະບຸໄວ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດດັ່ງນີ້:

ຂໍ້ຫ້າມ:

1. ຫ້າມທຸກໆ ຄົນພາຍໃນບ້ານ ແລະ ນອກບ້ານເຂົ້າໄປຕັດໄມ້, ການໄມ້ ຫຼື ໃຊ້ສານເຄມີ ເຮັດໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ຕາຍ, ບຸກເບີກປ່າ, ຖາງປ່າ, ຈູດປ່າ ແລະ ທຳການຜະລິດກະສິກຳ (ເຊັ່ນ: ສວນກາເຟເຢັນ, ສວນໝາກແໜ່ງ, ແຂມ ແລະ ຄັງສັດ) ໃນຂອບເຂດປ່າປ້ອງກັນພູຈອມ (ໃນເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານຫ້ວຍຊາຍ) ຢ່າງເດັດຂາດ;
2. ຫ້າມທຸກໆ ຄົນພາຍໃນບ້ານ ແລະ ນອກບ້ານທຳລາຍ ແລະ ລ່າສັດປ່າທຸກຊະນິດ (ດ້ວຍການໃຊ້ອຸປະກອນ ລ່າສັດທຸກຊະນິດ) ໃນຂອບເຂດປ່າປ້ອງກັນພູຈອມ (ໃນເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ ຫ້ວຍຊາຍ) ຢ່າງເດັດຂາດ;
3. ຫ້າມທຸກໆ ຄົນພາຍໃນບ້ານ ແລະ ນອກບ້ານເກັບເຄື່ອງປ່າຂອງດົງປະເພດຫວງຫ້າມ (ເຊັ່ນ: ຈຳພວກຫວາຍ, ດອກກ້ວຍໄມ້, ເຄືອແຫມ ແລະ ອື່ນໆ) ແລະ ໄມ້ພື້ນໃນຂອບເຂດປ່າປ້ອງກັນພູຈອມ (ໃນເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ ຫ້ວຍຊາຍ) ຢ່າງເດັດຂາດ;
4. ຫ້າມທຸກໆ ຄົນພາຍໃນ ແລະ ນອກບ້ານ ຈັບຈອງ, ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ທີ່ດິນເຂດປ່າປ້ອງກັນພູຈອມ (ໃນ ເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານຫ້ວຍຊາຍ) ຢ່າງເດັດຂາດ.

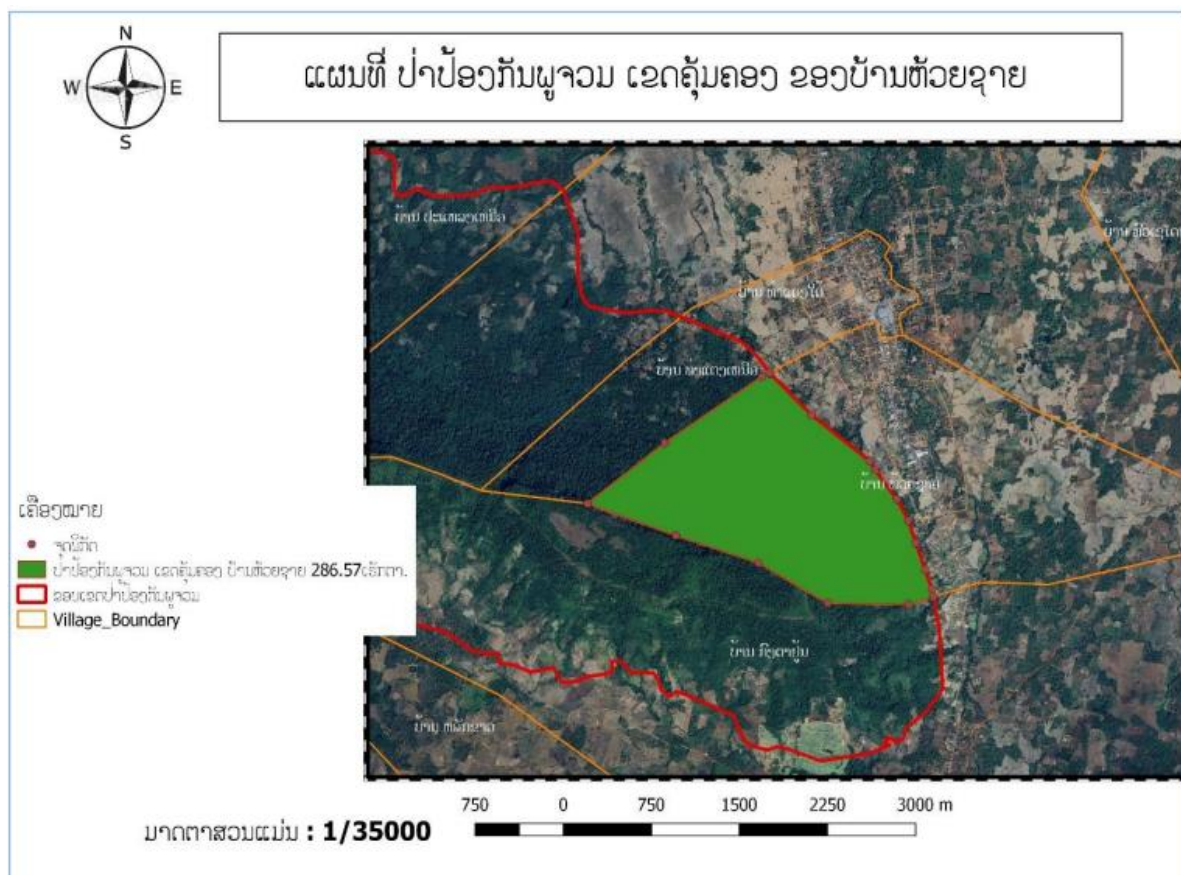
ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ: 1. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ຫາກມີການລະເມີດໃນການຈັບຈອງທີ່ດິນປ່າໄມ້, ຕັດໄມ້, ທຳລາຍປ່າ, ຈຸດປ່າ, ການໄມ້ ຫຼື ໃຊ້ສານເຄມີ ເຮັດໃຫ້ຕົ້ນໄມ້ຕາຍ, ບຸກເບີກປ່າ, ຖາງປ່າ ແລະ ທຳການຜະລິດກະສິກຳ (ເຊັ່ນ: ສວນກາເຟເຢັນ, ສວນໝາກແໜ້ງ, ແຂມ ແລະ ຄັງສັດ) ພາຍໃນປ່າປ້ອງກັນ ພູຈອມ (ໃນເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ ຫ້ວຍຊາຍ) ແມ່ນຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການດັ່ງນີ້:

ຄັ້ງທີ 1: ສ້າງບົດບັນທຶກພ້ອມສຶກສາອົບຮົມ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍໂດຍອີງໃສ່ການປະເມີນມູນຄ່າຕົວຈິງ ແລະ ຍຶດອຸປະກອນທັງໝົດທີ່ນຳໃຊ້ເປັນຂອງກາງ ແລະ ຢຸດເຊົາທັນທີ;

ຄັ້ງທີ 2: ຈະຖືກປັບໃໝເປັນເງິນຈຳນວນ 3,000,000 ກີບ (ສາມລ້ານກີບຖ້ວນ) ຕໍ່ຄັ້ງ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ໂດຍອີງໃສ່ການປະເມີນມູນຄ່າຕົວຈິງ ສອງເທົ່າ, ພ້ອມທັງຍຶດອຸປະກອນທັງໝົດເປັນຂອງກາງ, ຢຸດເຊົາທັນທີ, ເຮັດບົດບັນທຶກໄວ້ເປັນຫຼັກຖານ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ;

ຄັ້ງທີ 3: ຈະຖືກປັບໃໝ 5 ເທົ່າຂອງມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍຂອງໄມ້, ຜະລິດຕະພັນໄມ້ ລວມທັງຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ຕາມລາຄາຕະຫຼາດ ພ້ອມສົ່ງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງດຳເນີນການແກ້ໄຂຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ.

ຮູບທີ 11: ແຜນທີ່ປ່າປ້ອງກັນພູຈອມ ເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານຫ້ວຍຊາຍ ເມືອງທ່າແຕງ ແຂວງເຊກອງ

ລະດັບເມືອງ

ພະນັກງານເມືອງແມ່ນເຫັນຄວາມສໍາຄັນກິດຈະກຳຂອງໄວໜຸ່ມຫຼາຍເນື່ອງຈາກວ່າມີຄວາມພິເສດທີ່ແຕກຕ່າງຈາກກິດຈະກຳອື່ນໆ ແລະ ບໍ່ເຄີຍມີກິດຈະກຳໄວໜຸ່ມທີ່ນໍາພາປະຊາຊົນແບບນີ້. ຜ່ານມາພະນັກງານຂັ້ນເມືອງເຄີຍເຂົ້າຮ່ວມຫຼາຍໂຄງການ ແຕ່ເນັ້ນໃສ່ການບັນຍາຍໂດຍການອ່ານເອກະສານ ຊຶ່ງວ່າກິດຈະກຳຂອງອາສາສະໝັກແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງ ທີ່ສ້າງປະສົບການໃໝ່ໃຫ້ກັບພະນັກງານເມືອງ ແລະ ປະຊາຊົນ ຊຶ່ງສາມາດຈື່ຈໍາໄດ້ງ່າຍ ແລະ ສາມາດນໍາເອົາໄປເຜີຍແຜ່ຕໍ່ໄດ້. ກິດຈະກຳຂອງອາສາສະໝັກໄວໜຸ່ມ ຍັງເປັນການສົ່ງເສີມວຽກງານຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂອງເມືອງ ເນື່ອງຈາກວ່າເມືອງມີເປົ້າໝາຍໃນການຮັກສາປ່າໄມ້ຂອງບ້ານຫ້ວຍຊາຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນປ່າປ້ອງກັນພູຕາຢືນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນພູຈວມ ຊຶ່ງດົນໆ ຈະມີກິດຈະກຳປູກຕົ້ນໄມ້ໃນປ່າ ແລະ ເຜີຍແຜ່ກິດລະບຽບຂອງເມືອງ ເພື່ອສ້າງຈິດສໍານຶກໃຫ້ປະຊາຊົນໃນການອະນຸລັກປ່າໄມ້. ສະນັ້ນ, ກິດຈະກຳຂອງອາສາສະໝັກແມ່ນປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂອງເມືອງໄດ້ເປັນຢ່າງດີ ເປັນອີກກິດຈະກຳທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ວຽກງານອະນຸລັກປ່າໄມ້ຂອງບ້ານຫ້ວຍຊາຍມີປະສິດທິພາບ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນດີຍິ່ງຂຶ້ນ.

ຫຼັງຈາກກິດຈະກຳຄັ້ງທີ 3 ຂອງອາສາສະໝັກ, ພະນັກງານເມືອງໄດ້ວາງແຜນໃນການສ້າງກິດລະບຽບໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນພູຈວມໃຫ້ປະຊາຊົນ ໂດຍເມືອງຈະເປັນຕົວຫຼັກໃນການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການ, ການປະສານງານກັບປາຊົນກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນເມືອງ ແລະ ປຸກລະດົມປະຊາຊົນໃນການສ້າງປ່າປ້ອງກັນຂອງບ້ານຫ້ວຍຊາຍ. ເມືອງໄດ້ສະເໜີຫາໂຄງການໃຫ້ມີການລົງບ້ານຄັ້ງທີ 4 ຂອງອາສາສະໝັກເພື່ອສະໜັບສະໜູນງົບປະມານ ໃນການສ້າງກິດລະບຽບຂອງບ້ານຢ່າງເປັນທາງການ ແລະ ເຜີຍແຜ່ກິດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງປ່າປ້ອງກັນໃຫ້ກັບປະຊາຊົນບ້ານຫ້ວຍຊາຍ. ໃນທີ່ສຸດ ບ້ານຫ້ວຍຊາຍກໍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກຂັ້ນເມືອງ, ໂຄງການ ແລະ ອາສາສະໝັກໃນການສ້າງກິດລະບຽບປ່າປ້ອງກັນພູຈວມທີ່ນອນໃນເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ. ບ້ານໄດ້ມີກິດລະບຽບຢ່າງເປັນທາງການລວມມີຈຸດປະສົງ, ເຂດຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນ, ພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນ (ຄະນະຄຸ້ມຄອງ, ໜ່ວຍງານລາດຕະເວນ ແລະ ຊາວບ້ານ) ໂດຍການເຊັນຮັບຮອງຈາກຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນເມືອງ. ກິດລະບຽບນີ້ຊ່ວຍໃຫ້ບ້ານຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນສະດວກຂຶ້ນ ແລະ ເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ບ້ານໃນປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ຂອງບ້ານ ແລະ ບ້ານມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນການປະຕິບັດລະບຽບຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງໄດ້ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກເມືອງທຸກໆ ກໍລະນີຄືໄລຍະຜ່ານມາ.

ລະດັບຊາດ:

ກິດຈະກຳຂອງອາສາສະໝັກແມ່ນສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍຂອງພາກລັດໃນການສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ກິດໝາຍປ່າໄມ້ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ໃນປະເທດລາວ. ໂດຍສະເພາະກິດໝາຍປ່າໄມ້ເລກທີ 70 ລົງວັນທີ 21 ມິຖຸນາ 2019 ມາດຕາ 39 ການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ບ້ານ, ມາດຕາ 47 ການປົກປັກຮັກສາປ່າປ້ອງກັນ, ມາດຕາ 70 ວັກທີ 1 ການປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນປ່າປ້ອງກັນ, ແລະ ມາດຕາ 114 ປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ບ້ານ ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາ. ນອກຈາກນັ້ນ ກໍຍັງມີຄຳແນະນຳວ່າດ້ວຍ ການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂັ້ນບ້ານ, ເລກທີ 4143/ກປ, ລົງວັນທີ 3 ຕຸລາ 2023 ທີ່ໄດ້ລະບຸລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນ, ວິທີການ ແລະ ການວາງແຜນປ່າໄມ້ຂັ້ນບ້ານ. ພ້ອມກັນນັ້ນກໍເປັນການສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດໝາຍ ວ່າດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ (ສະບັບປັບປຸງ), ສະບັບເລກທີ 23/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ພຶດສະພາ 2017 ແລະ ກິດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງເຄມີ, ສະບັບເລກທີ 25/ສພຊ, ລົງວັນທີ 10 ພະຈິກ 2016. ສະນັ້ນ, ກິດຈະກຳຂອງອາສາສະໝັກແມ່ນສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຂອງ ສປປ ລາວ (Rule of Law). ສະນັ້ນ,

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳຂອງອາສາສະໝັກບໍ່ພຽງແຕ່ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ປະຊາຊົນໃນການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແບບຍືນຍົງ, ປະກອບ ສ່ວນໃນວຽກງານການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້, ແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງເມືອງ ແລະ ແຂວງ, ພ້ອມທັງເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນການສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດໜ້າຍະດັບ ຊາດ. ການສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການສ້າງຕັ້ງປ່າປ້ອງກັນບ້ານ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງປ່າໄມ້ບ້ານຫ້ວຍຊາຍ ແມ່ນການສົ່ງເສີມໃຫ້ ມີການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ໃນຂັ້ນບ້ານໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ຊຶ່ງວ່າປ່າປ້ອງກັນຂອງບ້ານກໍແມ່ນປ່າປ້ອງກັນແຫ່ງຊາດ ເປັນ ການປະກອບສ່ວນໃນການອະນຸລັກປ່າປ້ອງກັນກໍຄືປ່າໄມ້ຂອງຊາດ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ການປຸກຈິດສຳນຶກເລື່ອງການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງແມ່ນເປັນບົດຮຽນອັນໃໝ່ ແລະ ເປັນບົດຮຽນທີ່ດີໃຫ້ກັບສະຖາບັນການສຶກສາ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຄະນະນິຕິສາດ ແລະ ລັດຖະສາດ (ຄນລ) ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ. ເນື່ອງຈາກວ່າອາຈານຈາກ ຄນລ ໄດ້ມີການຕິດຕາມກິດຈະກຳຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເຮັດ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງການອະນຸລັກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຫຼັກສູດ ການສອນຂອງໂຮງຮຽນເລີຍ. ແຕ່ຍ້ອນກິດຈະກຳຂອງອາສາສະໝັກທີ່ເປັນນັກສຶກສາ ຄນລ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ສະຖາບັນ ການສຶກສາກໍຄື ຄນລ ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການອະນຸລັກ ແລະ ປັບປຸງຮັກສາປ່າໄມ້ ໃນ ຂັ້ນບ້ານໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ບົດຮຽນຈາກການປະຕິບັດກິດຈະກຳຂອງອາສາສະໝັກຍັງຖືວ່າການ ເປັນການຮຽນຮູ້ ແລະ ການສະສົມປະສົມການພາກສະໜາມ. ເຫັນໄດ້ວ່າການອະນຸ ລັກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແມ່ນເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງສະຖາບັນການສຶກສາ ແລະ ປະສົບການພາກສະໜາມໃນການປະຕິບັດກິດ ຈະກຳຂອງໄວໜຸ່ມແມ່ນສາມາດນຳມາປັບໃຊ້ໃນຫຼັກສູດການສອນຂອງ ສູນບໍລິການກິດໜ້າຍເພື່ອປະຊາຊົນ (CLE) ກໍຄື ຄນລ.

ຮູບທີ 12: ກິດຈະກຳການສ້າງລະບຽບຄຸ້ມຄອງປ່າປ້ອງກັນບ້ານຫ້ວຍຊາຍ

